

що забезпечують роботу авіаційного транспорту [3, с. 216].

Взагалі транспорт – це одна з найважливіших галузей суспільного виробництва. Він покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях.

Розвиток і вдосконалення транспорту взагалі, а, зокрема, й авіаційного, здійснюється відповідно до національної програми з урахуванням його пріоритету та на основі досягнень науково-технічного прогресу і забезпечується державою [1].

Враховуючи задекларований курс України на інтеграцію до Європейського Союзу, пріоритетним повинно стати впровадження заходів по розвитку діяльності у сфері цивільної авіації та адаптації нормативно-правової і законодавчої бази авіаційного транспорту України до відповідності стандартам ЄС.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К.: Парлам. вид-во, 1996. – Ст. 89.

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 43.

3. Федоров Л. С. Управління і регулювання на транспорті / Л. С. Федоров, Т. В. Федіна. – М.: ГУУ. – 2001. – 231 с.

4. Коростей В. Система правового регулювання господарювання: реалізація і перспективи / В. Коростей // Право України. – 2007. – № 4. – С. 80.

5. Битяк О. Ю. Господарсько-правове забезпечення енергетичної політики держави та особливості окремих її напрямів / О. Ю. Битяк // Вісн. Акад. прав. наук України. – 2009. – № 2. – С. 327.

УДК 346:629.73 (043.2)

Кунц І. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ВИЗНАННЯ БАНКРУТОМ СУБ'ЄКТА АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ

Згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» термін «банкрутство» визначається, як визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури [1].

Виходячи з норм статті 211 Господарського кодексу України, засновники (учасники) суб'єкта підприємництва, власник майна, органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень зобов'язані вживати своєчасних заходів щодо запобігання його банкрутства.

Власники майна державного (комунального) або приватного підприємства, засновники (учасники) суб'єкта підприємництва, який виявився неплатоспроможним боржником, кредитори та інші особи можуть надати йому фінансову допомогу в розмірі, достатньому для погашення його зобов'язань перед кредиторами, включаючи зобов'язання щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), та відновлення платоспроможності цього суб'єкта (тобто провести так звану досудову санацію) [2].

Якщо ж всі вжиті заходи не допомогли, боржник – суб'єкт авіаційної галузі зіткнеться з процедурою банкрутства.

Внаслідок порушення справи про банкрутство виникає комплекс процесуальних правовідносин: провадження у справі, визнання боржника банкрутом, оголошення про банкрутство, задоволення претензій кредиторів, припинення справи про банкрутство тощо. Сукупність таких процесуальних правовідносин може розглядатися як ліквідаційний правовий процес щодо суб'єкта підприємництва.

Господарський суд визнає боржника банкрутом у разі відсутності пропозицій щодо проведення санації, незгоди кредиторів з умовами санації боржника.

Про визнання боржника банкрутом приймається постанова господарського суду, в якій призначаються ліквідатори з представників зборів кредиторів, банків, фінансових органів, а також Фонду державного (комунального) майна, якщо банкрутом визнано державне підприємство або організацію. Після прийняття постанови про банкрутство друкується оголошення про банкрутство [3].

Згідно зі ст. 23 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у разі визнання суб'єкта підприємницької діяльності банкрутом і при відкритті ліквідаційної процедури:

- підприємницька діяльність суб'єкта господарювання повинна бути припинена;
- повинні бути зупинені всі виробничі процеси;
- припиняється нарахування штрафів, пені та інших економічних санкцій;
- відомості про фінансовий стан банкрута перестають бути конфіденційними;
- об'єкти комерційної таємниці починають розглядатися як об'єкт,

що підлягає продажу;

— не допускається продаж майна, крім як в порядку продажу майна боржника;

— знімаються арешти з майна;

— зобов'язання виконуються тільки в межах ліквідаційної процедури.

При ухваленні судом постанови про банкрутство повноваження керуючих органів боржника припиняються. Ліквідація здійснюється ліквідатором та ліквідаційною комісією в порядку встановленим законом.

Ліквідація є заключною процедурою в справі про банкрутство, і вийти з неї можна тільки одним шляхом: через мирову угоду. У процедурі ліквідації немає фінансового оздоровлення, тут реалізується майно боржника. Вона менш ефективна, ніж процедура санації, тому що при реалізації майнових активів боржника кредитори одержують у п'ятьдесят разів менше їхньої балансової вартості. З іншого боку, ліквідація боржника – це крайня міра одержання заборгованості і її списання по бухгалтерській звітності.

Орган, який прийняв рішення про ліквідацію, встановлює порядок і строки ліквідації та заявлення претензій кредиторами, який не може бути менше 2 місяців з дня оголошення про ліквідацію.

З дня створення ліквідаційної комісії до неї переходять повноваження по управлінню справами суб'єкта. Крім того, ліквідаційна комісія розміщує в друкованих органах повідомлення про ліквідацію, порядок і строки заяви претензій кредиторами, а явних (відомих) кредиторів повідомляє персонально в письмовій формі.

Одночасно комісія вживає заходи щодо стягнення дебіторської заборгованості, виявлення вимог кредиторів, оцінює наявне майно суб'єкта, розраховується з кредиторами, складає ліквідаційний баланс, який подається органу, що створив комісію.

Отже, юридична особа, суб'єкт авіаційної галузі є ліквідованою з дня внесення до Єдиного державного реєстру запису про її припинення.

Література

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14 травня 1992 р. № 2344-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 31. – Ст. 441.

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-ІV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, 19-20, 21-22. – Ст. 144.

3. Кравчук С. Й. Господарське право України: навч. посіб. / С. Й. Кравчук. – К.: Кондор, 2011. – 264 с.